

stanku ali o ostavki bo padla, ko se bo g. predsednik zopet vrnil iz bolniške sobe k vladni mizi. Stremljenje Gömbösovo po diktaturi ni tako hudo, kakor ga dolžijo, ker še mirno obstojajo poleg vladne stranke še tudi druge, čeravno ne moremo govoriti o demokraciji na Madžarskem v pravem pomenu.

Angleška vlada je sklenila na svoji seji 17. t. m. ukinitve sankcij proti Italiji. Z ukinitvijo kazenskih odredb, če bo istinita, je zgubila francosko-ruska pogodba glede pomena in veljave. Sprememba angleške zunanje politike pomenja škodo v prvi vrsti za Francijo, ki ne more več računati z varnostjo mej napram Nemčiji.

Za angleško sankcionistično politiko obremenilna razkritja. Očetje sankcij proti Italiji so Angleži. Novi italijanski kolonialni minister Lessona je dal dopisniku znamenitega pariškega lista izjavo, v kateri trdi, da je sankcionistična Anglija pomagala Italijanom na gospodarskem polju, da so dobili vojno v Abesiniji.

V Belgiji, kjer imajo, kakor že sporočeno, vlado katoličanov, socialistov in liberalcev pod predsedstvom voditelja katoličanov Van Zeelanda, stavka nad stoti-

soč delavcev in sicer pristaniških, kovi-narjev, rudarjev in delavcev orožne industrije. Vlada je že pristala na nekatere zahteve stavkajočih, o katerih smo beležili v zadnji številki. Socijalistični delavci v Belgiji in levičarski prihajajo v javnost z istimi zahtevami, s katerimi so uspeli njihovi francoski tovariši. Belgijska stavka pa ima še tudi politično ozadje. Pri zadnjih volitvah se je utrdila des-nica. Zmagoviti voditelj reksistov Leon Degrelle stremi po diktaturi. Štrajk delavstva pa kaže, da hočejo nižji sloji dokazati, kako bi lahko postalo v Belgiji nevarno za slučaj desničarske diktature.

Socijalistična vlada na Švedskem je odstopila in to radi tega, ker se bližajo volitve in bo v tem slučaju opozicijski položaj socijaldemokratske stranke mnogo na boljšem. Švedska se veseli urejenega političnega življenja in so vse stranke vneto na delu tudi za obrambo dežele. Švedi se ne ukvarjajo s kakimi napadalnimi načrti. A v današnjem času, o katerem je rekel angleški vojni minister

15. t. m., da je slabši nego leta 1914, v tem času mora biti tudi najbolj miroljub-ben v pripravljenosti, da brani svojo last-no kožo.

Novo vlado na Švedskem je sestavil vo-ditelj agrarcev Person. V vladi je 6 ag-rarcev in 6 uradnikov izven strank.

Iz Španije javljajo o zopetnih nemirih. Očitno je, da še dolgo ne bo prišlo med razburkanimi in nahujskanimi španskimi masami do reda in trajnega pomirjenja. Omenka vredna je popustljivost španske vlade, katero kaže napram avtonomistič-nemu gibanju v posameznih pokrajinah. Značilna je bila tudi ugotovitev voditelja španskih katoličanov, katero je podal pred kratkem v parlamentu in v kateri trdi in dokazuje, da je bilo pod levičarsko vlado pri komunističnih nemirih razdeja-nih 251 cerkev, 259 oseb je bilo ubitih in 1287 težko ranjenih. Promet po cestah je nemogoč, ker zahtevajo levičarji od vseh vozov in avtomobilov poseben davek za uporabo cest.

Rooseveltov protikandidat pri volitvah predsednika Združenih ameriških držav Alfred M. Landon, guverner države Kan-zas in pristaš republikancev.

Abesinski podkralj italijanski maršal Graziani.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Pariz dobiva nove cerkve. Pred nekaj leti je pariški nadškof kardinal Verdier izdelal načrt za graditev novih cerkva v Parizu in okolici. Število božjih hiš, ki naj bi se zgradile v nekaj letih, je bilo določeno s številko 60 kot najvišjo mejo. Ko je bil načrt objavljen, so ga srdito napadali framasoni in socialisti, ki se cerkve bolj bojijo kot hudič križa. Dobrohotni so ga hvalili in občudovali, nekateri bolj malodušni ljudje pa so menili, da je načrt pretiran ter se ne bo dal udeležiti. In vendar je ta načrt uresničen in število 60 že preseženo. Nedavno je bila dograjena 88. cerkev. 99. cerkev bo zgrajena v ne-kem delavskem delu pariške okolice ter bo posvečena sv. Janezu, patronu kardi-nala Verdierja. 100. cerkev pa bo dogo-tovljena l. 1937 ter bo stala na ozemlju pariške svetovne razstave. Tako bo po-magano dušnim potrebam pariškega pre-bivalstva, zlasti delavstva, obenem pa se z gradnjo novih cerkva zmanjšuje brez-poselnost, ki je danes veliko socialno zlo. Ako torej socialisti in komunisti obsojajo gradnjo novih cerkva, dokazujejo, da jim ni mar za duševno in ne za gmotno bla-ginjo delavstva.

Najsevernejši misijoni. Najsevernejše misijonsko področje sega do 750 km se-verno od severnega tečajnika. Ta pokra-jina leži v severni Kanadi ter je obljudena z Eskimi. Življenje v teh pokrajinah je skrajno težavno, ker vlada tamkaj strašna zima; toploter izkazuje 40–60°C pod ničlo. Kljub taki zimi, kljub pomanjkanju živil in vsem drugim velikanskim težavam delujejo med katoliškimi Eskimi duhov-niki-misijonarji. Ti mučeniki zime in po-manjkanja dobivajo na leto enkrat pošto, živila, mašno vino, obleko itd. Sedaj pa je ustvarjena možnost, da se bo to zgo-dilo večkrat na leto. To možnost daje po-sebno letalo, ki bo na njem poletel v te kraje pater Schulte. Tako bodo ti požrt-vovalni duhovniki boljše in rednejše pre-skrbovani s časniki, knjigami, bogoslužni-

mi potrebščinami, živem, zdravili in ob-leko. Pater Schulte se je v to svrhu že od-peljal v Severno Ameriko, in sicer je po-toval z veliko zračno ladjo »Hindenburg«. Dobil je po posredovanju berlinskega pa-peževskega nuncijskega od najvišje cerkvene ob-lasti dovoljenje, da je smel v zračni ladji maševati. To je prvi slučaj, da se je v kakšnem zrakoplovu darovala daritev sv. maše.

Junak z Molokaja. Pod tem naslovom je nedavno izšel življenjepis patra Dami-jana, ki je svetovno znan pod imenom »oče gobavih«. Damijan de Veuster je bil rojen 5. januarja 1840 v belgijski vasi Tremeloo blizu mesta Luvanja. Starši so mu bili kmetje, skrbni, delavni, globoko verni. V mladih letih je Damijan moral opravljati težka kmečka dela. In kmet bi bil tudi ostal, da ni vzbudil ljudski misi-jon, ki je bil v njegovi rojstni župniji, v njem višjega hrepenenja. Hotel je iti v samostan. Njegov brat je že bil duhov-nik v nekem samostanu. Tja je šel tudi Damijan, da postane samostanski brat. Zanj se je pa zavzel njegov brat ter ga začel poučevati v latinskem jeziku. Kma-le se je prepričal, da je Damijan jako na-darjen. Tako so ga pripustili k študiju. Po končani gimnaziji je študiral bogo-slovje. Določen je bil dan njegovega po-svečenja v mašnika in dan nove sv. ma-še v domači župniji. Naenkrat pa bogo-slovec Damijan odpotuje v Ameriko. Tja je namreč hotel kot misijonar njegov brat. Ker pa je obolel, ni mogel na pot. Da ne bi že plačana vozna karta za ladjo propadla, se Damijan takoj odloči, da bo mesto brata odpotoval v Ameriko kot misijonar. Prišel je na Honolulu na Sand-wich-otokih (v Velikem oceanu), kjer je bil posvečen za duhovnika. Prevzel je mi-sijonsko postajo v Pumi. Samo mala ko-ča je tam bila brez šole in kapele. V kratki dobi je Damijan vse to pozidal, in ko je odšel iz Pume, je tamkaj zapustil cvetočo cerkveno občino. Potem je pre-vzel drugo misijonsko postajo. Ni pa še dosegel pravega torišča dela, ki bi ga storilo slavnega po vsem svetu. Do tega pa je prišel tako: Pri posvečenju neke

cerkve je misijonski škof Maigret tožil, da se nihče noče brigati za tiste, ki so najbolj bedni: za gobavce na otoku Molokaj. Pater Damijan je takoj sklenil: »Na Molokaj grem in tam ostanem, da skrbim za najbednejše vseh bolnikov.« Šel je takoj na ladjo, ki ga je odpeljala na Molokaj. Na tem otoku smrti se je začelo Damijanovo junaštvo in mučeništvo. Deloval je na tem otoku 16 let. Štiri leta je sam bolehal na tej strašni bolezni, ki mu je tudi končala življenje 15. aprila 1889 v starosti 49 let. Gobavci so za njim plakali kot za svojim najboljšim očetom. Ime tega junaka krščanske ljubezni do bližnjega je zabeleženo v svetovni zgodovini. Zakonodajna skupščina na otoku Havaju je proglasila njegov grob kot nacionalni spomenik. Na željo belgijske vlade so njegove smrtne ostanke prepeljali pred nekaj meseci v Belgijo. Predsednik

Zedinjenih držav, katerim ti otoki pripadajo, je dal dovoljenje, da se belgijska želja izpolni, ter odredil, da se smrtne ostanke junaka krščanske ljubezni prepeljejo v domovino na ameriški vojni ladji. Belgija je svojemu junaškemu sinu priredila triumfalen pogreb in sijajno grobišče.

Romanje na Sveto goro pri Gorici, združeno z izletom v Trst, bo letos samo enkrat in sicer štiri tedne potem, ko bomo imeli zaključen romarski spisek. Predno se odločite za to lepo romanje, nam pišite dopisnico, da vam pošljemo podrobna obširna pojasnila brezplačno. Priglasiti se je treba najpozneje do 1. julija t. l. Dopise naslovite: »Po božjem svetue, Ljubljana, šentpeterska vojašnica. 727

V Rim in Neapelj, zanimivo in poučno potovanje po Italiji z avtom od 27. julija do 7. avgusta; ogled vseh večjih znamenitih krajev: Benetke, Padova, Firenze, Rim, Neapelj, Pompej, Loreto itd. Podrobni spored pošljemo vsakomur zastoj. Dopise naslovite: »Po božjem svetue, Ljubljana, šentpeterska vojašnica. 727

Osebnosti.

Župnik in duhovni svetnik Jožef Lončarič — trojni jubilar. Redek primer kar trojnega jubileja slavi letos č. g. Jožef Lončarič, župnik in duhovni svetnik pri Sv. Jederti nad Laškim. Obhaja namreč 60letnico rojstva, 35letnico mašništva in 20letnico župnikovanja v sedanji fari pri Sv. Jederti. Gospod župnik je še vedno mladosten in zdrav, vzoren duhovnik in prosvetni delavec, izredno blagega srca do faranov, zlasti še do dijakov, gostoljuben in priljubljen povsod. O njegovem delu za čast božjo in zveličanje duš govori lepa, od njega prenovljena šentjerska cerkev in vzorno krščansko življenje v fari. Na farni praznik, na Petrovo, na dan prošenja, se ga bodo vsi župljani spomnili pri sv. daritvi in prosili Vsemogočnega, da gospoda župnika ohrani še mnogo, mnogo let. Voščilom se pridružu-

jemo tudi mi in jubilaru iskreno kliče-mo: Gospod župnik in duhovni svetnik, Bog Vas živi!

Zopet ena krivica popravljena. Za predsednika upravnega sodišča v Celju je postavljen g. dr. Ivan Likar. Z imenovanjem na odgovorno mesto je bila popravljena velika krivica, katero mu je prizadajala JNS, ko je bil g. dr. Likar v jeseni 1933 vpokojen z ostalim upravnim sodiščem radi znane razsodbe glede dr. Korošca in tovarišev.

Nesreče.

Devet hiš in gospodarskih poslopij zgorelo na Dravskem polju. Dne 19. junija so bili ljudje vsi izven vasi na poljih in travnikih na delu. Omenjenega popoldne ob pol petih je izbruhnil požar v Staršah pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju. Doma so bili le stari ljudje in otroci. Predno je bila organizirana gasilna obramba, se je ogenj z vso naglico toliko razširil, da je zgorelo 9 hiš in gospodarskih poslopij. Pogoreli so trije posestniki Gojčič in dva posestnika Selinšek. Živino so

rešili iz hlevov, hišna oprema je zgorela. Škode je nad 300.000 Din.

V cementu bi se bil skoraj zadušil. Tekstilno tvornico Mautner v Mariboru-Melju razširjajo. V shrambi za cement je bil zaposlen 34letni Anton Pesek iz Trnča pri Račah. Ko je hotel urediti cementne papirne vreče, so ga te zasule tako, da bi se bil zadušil, če bi mu ne bil priskočil še pravočasno na pomoč drug delavec. Rešene-ga Peseka so morali oddati v bolnico, ker mu je cementni prah poškodoval oči.

Dva osebna avtomobila trčila. V Št. Pju ob državni meji na naši strani je prišlo do hudega trčenja dveh osebnih avtomobilov. V Avstrijo se je vračal v avtu iz Slov. Bistrice grof Alfred Bruselles s svojo teto. Iz Brna v Jugoslavijo se je pripeljal inženier in operni pevec Nikola Cvejič. Pri trčenju sta se obe vozili razbili. Grof Bruselles je dobil poškodbe na obrazu, grofova teta ima rano na glavi, šofer je ostal nepoškodovan. Nič se ni zgodilo Cvejiču in njegovi služkinji.

30.000 Din vredno gospodarsko poslopje je upepelil ogenj v Pamečah pri Slovenj-gradcu posestniku Valentinu Popiču.

Kolesar zadel ob tovorni avto. Pri Sv. Ožbaltu ob Dravi je zadel 28letni splavar Franc Sinnreich s kolesom ob zadnji del tovornega avtomobila. Vsled padca s kolesa je ležal dve uri s pretresenimi možgani in s prebito lobanjo v obcestnem jarku. Mimovozeči kolesar je šele ukrenil potrebno, da so težko poškodovanega prepeljali v mariborsko bolnico.

Ponesrečena voznika. Na strmeh pohorskih kolovozu nad Razvanjem pri Mariboru se je prevrnil z lesom težko naložen voz in je pokopal pod seboj 65letnega hlapca Jožefa Narad. Narada so potegnili izpod voza z zlomljeno nogo. — Pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju je zašel dni-nar Franc Karc z obema nogama pod voz in si je nevarno zlomil desno nogo. Oba ponesrečena voznika se zdravita v mariborski bolnici.

Razne nesreče v okolici Ptuj. Na cesti pred gostilno »Suha veja« na Spodnjem Bregu sta dva kolesarja povozila neko

Gondar — stara prestolnica abesinskih cesarjev. Severno od Tana jezera leži v dolini starodavno abesinsko mesto Gondar, ki je sedaj v italijanskih rokah in bo sedež gubernije. Mesto se dviga na skalah in na sredini je cesarska palača, ki je obdana od 2 km dolgega obzidja, kojega mogočna gradnja obvladuje celo mesto. Za obzidjem med gostimi gozdji so gradovi starih vladarjev, h katerim vodi 12 vrat. Pretežna večina gradov je že razpadla. — Vsaka od 12 vrat so bila določena za vstop gotovega dostojanstvenika. 12tera vrata so imela namen, da bi preprečevala, da bi se razne osebnosti, ki so ob-

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Ne, ne, denarja mi ne smete dati. Mati so mi toliko dobrega storili in tudi vi, gospodar, da vam še dolgo nisem vsega odslužila.«

»Vsak delavec je plačila vreden. Dal ti bom tisoč dinarjev na leto, polovico zdaj na roko, polovico pa ti bom naložil.«

Dekle ga je pogledalo s svojimi globokimi očmi. Nekaj je še oklevala, potem je vzela denar, ki ga ji je dal, in se je zahvalila ter odšla. Ravnjak pa je gledal za njo, dokler ni zaprla za seboj.

Ko je Pavla poprašala gospodinjo, kaj naj počne s tolikim denarjem, jo je ta peljala k šivilji, da ji pomeri obleko, in je izbrala lepo temnomodro blago. Osem dni potem je bila obleka že gotova in na Križovo jo je prvič oblekla. Prav lepo se ji je podala: srebrna verižica, ki si jo je na Ravničino željo obesila okoli vratu, se je na modrem blagu čudovito lesketala. Dekle je imelo tem večje veselje, ker je bila to prva obleka, ki si jo je kupila za svoj denar. Sukala se je sem in tja in se skrivaj ozirala v ogledalo. Ko je segla v žep, je našla v njem dva bela roba in — usnjeno denarnico, v njej pa prav toliko, kolikor je dala za obleko. Gospodinja se je smejala, ko je

videla dekletov začuden in prestrašen obraz, ter je menila:

»V novi obleki mora biti vedno tudi kaj denarja. Le hrani ga in varčna bodi! Tudi denarja je človek lahko vesel.«

Še preden se je utegnila izogniti, ji je Pavla zagrabila roko in jo goreče poljubila.

Varčna je Pavla že hotela biti; ampak enkrat bi bila le rada kaj za svoj denar kupila. Ali bi ne napravila svoji ljubi Kristini kakega veselja? S čim pač? Sama si je namislila in ji je kupila sivkast napol svilen predpasnik. Kristina ga je bila tako vesela, da so jo solze oblile. Še večje je bilo veselje Urškino; tej je kupila živo ržano ruto.

Prve dni junija sta prišla na Ravne dva madžarska lesna trgovca, ki sta se z gospodarjem delj časa pogajala za neki les in sta po vsej sili hotela, da Ravnjak popusti. Ko je ta stopil iz hiše, da se s svojim majarjem zaradi tega pomeni, sta se Madžara potihoma pogovarjala po madžarsko. Pavla je bila v sobi, kjer je v kotu ravnala perilo; pa se je delj zadržala, kakor bi bilo potrebno. Potem je odhitela in šla gospodarja iskat. Našla ga je v sadovnjaku.

»Franc,« je zašepetala in stopila tesno k njemu, »pazite, da vas ne ogoljufata! Madžara nista poštena.«

»Kdo to pravi?« je dejal odurno.